

آیینه داری ۲ حماسه در روز عاشورا

عاشروا قلب تپنده تاریخ است: از نخستین لحظات صبح، خیابان های منتهی به حرم مطهر رضوی مملو از سوگوارانی بود که دسته دسته در حزت پودند تا خود را برسانند به نقطه ای کانونی برگشته آن، این عبارت نقش بسته بود: «ایران حسین تا بد پیروز است». عاشورا ایام سال های پیشین تفاوتی اساسی داشت: سوگوارانی که همین چند روز بیش پیکرهای مطهر شهدادی جنگ تح�یلی را برداشت تشیع و روانه خانه بیدی کردند، دیروز باعذاری شان حلقه وصلی زندبین کربلای تایخ و کربلای امروز؛ دیروز همچنین پیکر مطهر شهداد مرتبی میشمی، از شهدادی جنگ دوازده روزه و شهید «محمدعلی حسن زاده سیرواز»، از جانیان مقاع مقدس، بر دوش عزاداران حسینی تشیع و برای طواف عاشق تایارگاه رضوی مشاعت شد. حرم مطهر امام رؤوف^(ع) در روز عاشورا، آیینه ای شد که هم شهادت امام حسین^(ع) را روایت می کرد، هم رشدت شیدمان امروز را. اینجا تاریخ تکرار نمی شود، بلکه زنده می ماند و عاشورا فقط یک خاطره نیست، بلکه ضربان همیشگی قلب تاریخ است.

از قتل خوانی تا خیمه سوزان

صبح عاشورا، رواق امام خمینی^(ع) حرم رضوی میزان آینین باشوه مقتول خوانی بود، آیت‌الله سید محمد علی‌الهی^(ع) نماینده ولی فقیه در خراسان رضوی، امام جمعه مشهد، روانی آینین، روانیگر لحظه به لحظه مسیبیت‌های جانکاه شهدای دشت کربلا بود. عصر دیروز هم آینین خیمه سوزان در مناطق مختلف شهر برگزار شد تا یادوار و خیمه‌های سوتنه کاروان امام حسین^(ع) در عصر روز عاشورا باشد.

برگزاری نماز عشق در ظهر عاشورا

بانوای اذان ظهر ده مین روز محرم الحرام که از بلندگوها در صحن و سرای رضوی طبلن انداز شد، زائران، مهیای اقامه نماز ظهر عاشورا شدند، رواق صحن ها نیز خیابان های اطراف حرم مطهر رضوی، صدقه صف از نمازگزارانی بر شد که هر سجده شان، گویی تجدید پیمانی بود با خون های سرخ شهداء دشت نینوا.

شام غریبان و قصه شمع ها

شامگاه عاشوراهم آینین شام غریبان از باب الکاظم^(ع) حرم مطهر اغاز شد؛ جایی که سوگواران سیدالشهداء^(ع) که زمزمه حزین «حسین^(ع) حسین^(ع)» را ب داشتند، دسته دسته به سوی صحن انقلاب اسلامی رفتند. نوای «شام غریبان حسین^(ع)» امنیت است/ اول در و میز نین^(ع) است «از گوش و کار صحن سقاخانه به گوش می رسید. اینجا هر شمع روشن، روانیگر مظلومیت امام حسین^(ع) و یاران باوقایشان در دشت کربلا بود و هر اشک، ادامه همان دریای اندوهی که در دل تاریخ جاری است.

نجوای عاشقانه شهر با حسین^(ع)

این روزها در ایام سوگواری ایام‌الحسین^(ع)، در هر گوشه و کنار شهر که سر برخانید، دعوی می بینید به سوی حسین^(ع) و هر نگاه تلنگری است برای پیوستن به کاروان او، «راه حسین رفتنی است»، «رازها با حسین گفتی است»، «بیهشت با حسین دیدنی است» و... طوری برگزینیها و بیلودهای شهر نقش بسته است که گویی در دیوار شهر هم نجوابی عاشقانه با امام سوم شیعیان دارد.

در سایه سار شب عاشورا برگاه مطهر رضوی پس از آقمه نماز مغرب و عشا، مهیای آینین خطبه خوانی شد: همان آینین سنتی که امسال نه فقط به باد مظلومیت شهدادی کربلا بلکه به یاد شهدان جنگ تح�یلی دوازده روزه برگزار شد. شماری از خادمان صحن و سرای رضوی، آینین شمع گردانی رای اشمع های روشنی که در دست داشتند، برگزار کردند. نوای آمد شب عاشورا، بایات‌الزهرا^(ع)، خیمه های آل... گردیده تماسایی// می رسدازین صحراء، بیوی غم و تهایی از بلندگوهای صحن بیامیراعظم^(ع) به گوش می رسید. صحبت‌الاسلام و‌المسلمین احمد مرق، تولیت آستان قدس رضوی، در حضور شماری از مجاوار و زائران عزادار، خطبه خوانی کرد. برگاه شمس الشموس^(ع)، گویی حلقة وصی شده بود میان دو عاشورا؛ یکی در دل تاریخ و دیگری در خاطره های زنده و به جامانده از خون های به ناحق ریخته شده کوکاک و وزنان و مردان این سرزمین در جنگ تحملی بارزیم صهیونیستی.

رمی سخن خدی، ایران کربلا

نگاهی به آیینه های عزاداری تاسوعا و عاشورای حسینی در مشهد
که آمیخته به یاد شهدای جنگ دوازده روزه بود

در سایه سار گبید طلا بی بارگاه منور رضوی، دل های عاشقان حسین (ع) یک بار دیگر به ندای «هل من ناصر تضری» بیک گفتند. مشهد، شهر امام رضا (ع)، در روزهای تاسوعا و عاشورای حسینی، جامه سوگواری برترن کرد و حرم مطهر امام هشتم (ع)، میعادگاه زائرانی شد که با سینه های ملامال از سوگواری و ماقن، قدم به حرم افتاب گذاشتند و با حضور پرشور در آینه های سوگواری این ایام، از ظهر تاسوعا و خطبه خوانی شب عاشورا گرفته تا نماز ظهر عاشورا و شام غریبان ابا عبد الله الحسین (ع)، هر لحظه با خون سیدالشهداء (ع) و یاران و فدایش بیعت کردند. مشهد در تاسوعا و عاشورای حسینی، جلوه‌گاهی از عشق به ثار... (ع) بود.

در رثای علمدار با واقعی کربلا
آنکه تیرهای بد جوشی می سوزاند اما در همان گرایی سوزان روز تاسوعا، دسته های عزاداری از هر کوچه و خیابان همچون رودی خروشان به سوی حرم مطهر رضوی جاری شدند و در رثای سقای با واقعی کربلا، ابا الفضل العباس^(ع)، سوگواری و نوای «حسین^(ع) رادر این بارگاه مطهر طین انداز کردند. عزاداران در صحن و سرای رضوی گویی چشم انتظار و سوگوار کاروانی بودند که هرگز نرسید.

۲- خطبه خوانی به یاد شهدای جنگ دوازده روزه

در سایه سار شب عاشورا برگاه مطهر رضوی پس از آقمه نماز مغرب و عشا، مهیای آینین خطبه خوانی شد: همان آینین سنتی که امسال نه فقط به باد مظلومیت شهدادی کربلا بلکه به یاد شهدان جنگ تحملی دوازده روزه برگزار شد. شماری از خادمان صحن و سرای رضوی، آینین شمع گردانی رای اشمع های روشنی که در دست داشتند، برگزار کردند. نوای آمد شب عاشورا، بایات‌الزهرا^(ع)، خیمه های آل... گردیده تماسایی// می رسدازین صحراء، بیوی غم و تهایی از بلندگوهای صحن بیامیراعظم^(ع) به گوش می رسید. صحبت‌الاسلام و‌المسلمین احمد مرق، تولیت آستان قدس رضوی، در حضور شماری از مجاوار و زائران عزادار، خطبه خوانی کرد. برگاه شمس الشموس^(ع)، گویی حلقة وصی شده بود میان دو عاشورا؛ یکی در دل تاریخ و دیگری در خاطره های زنده و به جامانده از خون های به ناحق ریخته شده کوکاک و وزنان و مردان این سرزمین در جنگ تحملی بارزیم صهیونیستی.